

În urmă cu 4 ani, la 2 aprilie 2004, pleca la Domnul poetul penticostal Dionisie Giuchici.

Când un poet pleacă dintre noi, rămân versurile lui ca moștenire pentru iubitorii de poezie.

Reproducem în pagina aceasta un extras din poezia „Nădejdea Învierii” - compusă de Dionisie -, care anul acesta ar fi împlinit 70 de ani, dacă ar mai fi fost printre noi.

Nădejdea Învierii

Nu aş vrea să staţi în ceaţă şi să plângeţi disperaţi,
Ca şi cei ce n-au nădejde şi sunt foarte întristaţi,
Cu privire la aceia ce s-au dus de pe pământ,
Prin această poartă strămtă care-i denumit mormânt.

Pavel le arată, scrise, celor din Tesalonic,
Despre ziua învierii grecii nu ştiau nimic.
Deşi centru de cultură, deşi cărturari vestiţi,
Moartea cu a ei amprente i-a lăsat înmărmuriţi.

Marele apostol scrie despre al vieţii râu,
Arătându-le lucrarea practic, într-un bob de grâu,
Care îşi arată spicul plin de-o mare strălucire,
Însă care mai-nainte a trecut prin putrezire.

Tot la fel şi cei ce-aşteaptă pe ISUS HRISTOS să vină,
S-or trezi din putrezire plini de slavă şi lumină.
Ca şi boabe bogate de prin lanuri aurii
Gata pentru secerişul zilei care va veni.

La subsol precum se crede, nu rămâne nici un ins,
Vor ieşi cu toţi din Hades, din al morţii necuprins.
După cum le-a fost destinul, după cum s-au pregătit,
DOMNUL i-a chemat să vină, dar puţini s-au pocăit.

De aceea deznădejdea îi apasă, îi striveşte,
Groapa şi mormântul sumbru, moartea lor îi îngrozeşte.
De aceea şi durerea, plânsul îi apasă greu,
Fiindcă n-au avut credinţă în ISUS şi DUMNEZEU.

Însă marele apostol la Tesalonic le scrie:
„Fraţilor, nădejdea noastră e HRISTOS, nădejdea vie.”
E HRISTOS Mântuitorul, veşnic Fiu de DUMNEZEU,
Care-a biruit şi moartea şi puterea celui rău.

DOMNUL care stă la dreapta DUMNEZEULUI mării,
Şi ne-a spus că iarăşi vine cu puterea strălucirii.
Se va arăta pe bolta cerului strălucitor,
Şi cu glasul de arhanghel va striga pe-al Său popor.

Ca un bubuit de tunet, trâmbiţa Lui DUMNEZEU,
Va trezi din somnul veşnic neamul şi poporul Său.
Peste ţărături, peste maluri, trâmbiţa va răsună,
Iar în clipa ceea sfinţii DOMNULUI vor învia.

DOMNUL i-a chemat să vină şi din vânturi şi din mări,
Ca să-şi reprimească chipul şi să zboare sus în zări.
Transformaţi în alte corpuri, veşnice, nemuritoare,
Vor zbura cu toţi spre DOMNUL ca şi fulgii de ninsoare.

Zi măreaţă, zi slăvită, învierea din morminte,
Iar cei ce-au rămas în viaţă s-or schimba în trupuri sfinte.
ALELUIA! ALELUIA! Ce măreaţă sărbătoare!
Când ne-om întâlni cu DOMNUL şi cu oastea Lui cea mare.

După cum au scris profeţii în albumul Cărţii Sfinte,
Despre ziua învierii s-a prezis cu mult-nainte.
Solomon vede răpirea în fermecătorul cânt,
Când a lui ISUS mireasă va zbura de pe pământ.

De o frumuseţe rară, ca şi zorii, ca şi crinii,
Porumbiţa cea aleasă a simbolizat creştinii.
Marele profet Isaia a văzut măreţul nor,
“Cine sunt? - întrebă Duhul-aceşti porumbei în zbor?”

“Este porumbiţa albă din stejarii depărtaţi!”
David deasemeni cântă despre morţii înviaţi,
E a lui ISUS Mireasă ca cerboanca zorilor
Care s-a trezit de raza soarelui strălucitor.

Iată care-i frumuseţea de a fi creştin şi sfânt,
Noi nădăjduim în viaţa de dincolo de mormânt.
Iar nădejdea nu ne-nşală, căci HRISTOS a înviat,
Drept dovadă a-nvierii, cu DUH SFÂNT ne-a botezat.

Noi vorbim în limbi străine şi strigăm: „ISUS E VIU!”
DUHUL SFÂNT în ziua ceea ne ridică din sicriu.
Căci puterea aceasta mare pe HRISTOS L-a înviat,
Întrebarea ce se pune: Eşti tu oare botezat?

Alţii pentru patimi moarte, şi păcatul necurat,
De asemenea de DOMNUL şi de cer s-au lepădat,
În zadar e scris pe cruce “robul Domnului ISUS”,
Dacă nu i-a fost în viaţă credincios, smerit, supus.

În zadar îi faci şi criptă, şi străjerul marmoreu,
Dacă cel închis în groapă n-a crezut în DUMNEZEU,
În zadar se fac mătăanii şi pomeni şi mijlociri,
Dacă n-a crezut în DOMNUL va ajunge-n chinuiri.

Căci ISUS HRISTOS e Calea, Adevărul, învierea,
Vino, roagă-te şi cere să primeşti şi tu puterea.
Să trăim cu toţi nădejdea care-n suflet ni s-a pus,
Aşteptând şi zi şi noapte revenirea lui ISUS.

DIONISIE GIUCHICI